

RAFFLE

Mazlíčkovský speciál

Jsou na sebe jak pes a kočka. Nevyplývá z obrázků, že by to byl ten nejkrásnější vztah na světě? Jsou to naši nejčastější domácí mazlíčkové. Nejsou zákešní, lstiví. Jsou nám oddaní, vděční za každé pohlázení, za pochování, pomazlení. Závisí na nás. A my

jsme odpovědní za to, jak svůj, v porovnání s lidmi - krátký, život prožijí. A konec konců to nemusí být jen kočičky nebo pejsci. Můžete si pořídit jakékoli zvířátko a okamžitě se vám změní život. Při výběru mazlíčka bychom měli být velmi zodpovědní. Každé zvířátko má své požadavky a my musíme být dobře připraveni je plnit. Nejhorší jsou vánoční nebo narozeninové dárky a dárky za

vysvědčení v podobě živých tvorečků. Když se po čase zjistí, že náš mazlíček není jen na mazlení, ale potřebuje jíst, čistit klec nebo toaletu, chodit na procházky, jinak se nudí a ničí nám nábytek, je katastrofa na spadnutí. V lepším případě skončí kočička nebo pejsek v útulku, kde bude čekat, že se ho ujmou laskaví lidé, v horším zůstane mazlíček na ulici. Proto jsme se rozhodli věnovat povánoční speciál právě našim mazlíčkům. Na následujících stránkách se můžete přesvědčit, s jakou láskou píší děti o svých miláčcích, jak hezky je nakreslily. *Mgr. M. Zahradková*

Obsah čísla

Mazlíčkovský speciál

Den ve Větrníku

Rozhovor s Lesankou

Okénko ředitele

Akce školy

Akce ŠD

Zábava

Zájezd do Anglie

Ajsa ráda spí

Jako svého mazlíčka jsem si vybrala jezevčíka Ajsu, které jsou tři roky. Ája má hnědou srst a výborný čich. Je malá, má roztomilou hlavičku, hezká očka a je milá. Ráda běhá na poli, ale také ráda spí. Má ráda granule, maso, kosti a vodu. Ája má ráda kočky, ale jen ty, které má doma, a hraje si s nimi. Když přijdu ze školy, tak za mnou běží a vítá mě tím, že mě očichá a vrtí vesele ocasem. Celé odpoledne si s ní hraji a večer, když je unavená, jde spát do pelíšku.

Lucie Kašparová 4. A

Andělka ráda chrochtá

Jako svého milovaného mazlíčka jsem si vybrala ze 13 zvířat prase divoké zkrížené s vietnamským prasetem. Jmenuje se Andělka. A je jí půl roku. Má tmavou srst a velké

Mazlíček celé rodiny

Můj zvířecí mazlíček se jmenuje Benžík. Je to jorkšírský teriér. Je střední velikosti a barva jeho srsti je béžovo-hnědo-černá. Jeho kulaté oči jsou jako lesklé korálky. Když se na mě podívá, připadá mi, jako by se na mě usmíval. Je pohodový, klidný a rád spí. Velkou část dne prospí ve svém pelíšku. Je to velký jedlík. Nejraději by jedl s námi, ale pro jeho zdraví jsou granule to nejlepší. Je to mazlíček celé naší rodiny. Užíváme si s ním každou volnou chvíli.

Denisa Tomsová, 4. A

Honzík je na nás hodný

U Honzíka bydlíme dohromady čtyři psi. Honzíka jsme ale jenom já Tereška (voříšek) a Fannynka (čivava). Honzík je na nás moc hodný, dává nám vodu a granule. Občas mu odpadne na zem i něco od oběda. Když má Honzíkův tatínek volno, je to moc fajn, protože mě a Honzíka vezme na dlouhou procházku.

Honzík Růžička, 1. B

Titan je poslušný

Moje teta má anglického bulteriéra, kterého mám moc rád. Jmenuje se Titan.

Je to moc hodný a poslušný pes. Rád si s ním hraji a chodím na procházky. Je velký a má hnědobílou barvu. Je mu šest let. Když poprosí, dám mu piškot.

Pavel Červenka, 2. C

Andulka Sněhurka

Mám andulku. Jmenuje se Sněhurka. Je celá bílá. Sedává mi na prstu a nechá se ode mne hladit. Mám ji moc ráda.

Gábinka Špitálská,
1. B

břicho, malé oči a zatím malý rypáček, který bude větší, až vyroste. Moje maminka ji zachránila na veterině, protože ji pokousali nějací psi a měla potřhanou kůži. Teď je zdravá a žije s námi. Má ráda jablka, brambory, rozmočené granule a rajčata. Žije ve výběhu, kde je sláma a dřevěná bouda, ve které Andělka spí. Je hrozně milá a ráda chrochtá. Když je léto, tak se koupe ve vodě a má radost. Když přijdu odpoledne ze školy, tak si spolu hrajeme. Má ráda společnost lidí, kteří ji drbou za uchem. Máme ji všichni rádi.

Magdaléna Kašparová, 3. C

Badík se bojí vody

Badík se bojí vody. Je to vlčák. Jeho rodná vesnice je Vlčkov pod Oškobrhem. Je mu osm a půl roku jako mně. A je to můj nejlepší kamarád. Má boudu pod dědovým ponkem na dvoře. Když vejdu do dvora, hned mě vítá. Má mě rád.

Světlá Pištěková, 2. A

Mikeš je huňatý kocour

Náš mazlíček se jmenuje Mikeš. Je to kocour a má černou barvu. Je velký a je strašně huňatý. Jeho nejoblíbenější jídla jsou granule, kapsičky a

pamlsky. Většinou rád spí nebo si hraje s míčkem. Není moc přítulný a nemá rád cizí lidi. Má rád, když ho pohladím nebo mu dám za odměnu pamlsky. Je velmi plachý a často se všeho leká. I když někdy zlobí, stejně ho máme rádi. Ještě jsme vymysleli s kamarádem a s mojí kamarádkou pro Mikeše přezdívku Chuchví.

Majda Mikulicová, 5. A

Rybičky v akváriu

Moje ryby stále plavou a plavou.

Sára Obdržalová, 1. A

Křečík Eliška rád mrkvičku

Mám křečíka, jmenuje se Eliška. Mám ho ráda, je to můj miláček. Je to moje zvířátko. Bydlí u mě doma a má obrovskou klec. Má v ní kolotoč, ruličku a dřevěný domeček. Hraje si ráda se mnou a nejradši má zrníčka, salátek, mrkvičku. Mám ještě jedno zvířátko. Jmenuje se Pepinička a ta miluje, když se s ní někdo mazlí, hladí ji.

Verunka Novotná, 1. A

Kočičí kamarádi

Mám doma dva domácí mazlíčky. Mourovatou kočičku Aničku a stříbrného kocourka Tondu. Jsou to velcí kamarádi a chytají spolu myšky. Každý den je krmím a mám je moc ráda.

Simonka Migrová, 2. A

Meggie bych za nic nevyměnila

Chtěla bych vám něco povědět o svém nejlepším příteli. Jmenuje se Meggie a je to černobílá čivava. Je jí teprve jeden rok a dva měsíce, ale i přesto dokáže udělat rozruch a chovat se jako pitbul. Když jsem doma, jsme spolu a hrajeme si od rána do večera a nikdy neunavím já ji, ale ona mě. Když se ráno probudí, čeká vedle mé hlavy, a jakmile vidí, že otevřu oči, radostí mě olízne.

Když chodím do školy a rodiče do práce, tak je z toho smutná. Jakmile kdokoli z rodiny dorazí domů, je celá šťastná.

Je to zkrátka náš mazal a člen rodiny. Nikdy bych ji nevyměnila za nic na světě. Mám ji moc ráda.

Míša Kůlová, 5. A

Zebříčka Eli

Eli je zebříčka a máme ji dva roky. Je bílá a má hnědá křídla a líce s oranžovým zobáčkem. Dávám jí proso. Má ráda mrkev a listy od pampelišky. Během dne si propěvuje. Na délku zebříčky měří přibližně deset centimetrů. Eli moc ráda vysedává na bidýlku. Tak se moc ráda napije vodičky. Mám ji v ptačí kleci. Má tam dvě bidýlka. Ráda ji pozoruju, jak si poskakuje. Zebříčky se dožívají okolo pěti let.

Monika Hudečková, 5. A

Den v naší třetí školce - Větrník

V dnešním čísle Rafletu vám přinášíme další fotoreportáž ze školky, tentokrát z MŠ Větrník. Program každé třídy byl zaměřen na téma Vesmír a všude se tedy dělaly podobné aktivity.

Den jsme zahájily v Beruškách, kde se všechny děti ráno sešly.

Jak už jsme psaly, duch týdne ve školce byl zaměřen na téma Vesmír. Paní učitelky aktivity připravovaly na základě pondělního výletu do pražského Planetária. Program probíhal před svačinou a dokončoval se po svačině.

V některých třídách děti malovaly planety nebo komety,

v jiných
vyráběly
rakety,

cvičily s hvězdičkami

nebo si na hvězdy hrály.

Pokračování na str. 5

Dokončení str. 4

Když všichni měli svou práci dodělanou, následovalo krátké hraní...

...a potom ven na zahradu.

Děti byly moc šikovné a zvládaly se téměř všechny obléknout samy. Ale velkým problémem byly prstové rukavice.

Terka (jedna z redaktorek) dostala možnost vyzkoušet si jaké by bylo, kdyby byla paní učitelkou. Tato možnost se jí líbila a dětem nejspíš taky.

Po běhání na zahrádce si všichni umyli ruce a utíkali na oběd.

Po vydatném obědě si děti šly odpočinout do postýlek.

Reportáž připravily: Tereza Víšová a Eva Prchalová

Okénko ředitele

Jedním z oblíbených témat žákovských slohových prací bývá téma Můj mazlíček. Hodně z nás má totiž svého mazlíčka doma. Ať už je to pesek, kočička nebo třeba fretka či králíček. Stali se součástí našich rodin. Jsou zdrojem naší radosti, ale někdy i starosti. Máte-li doma kočku, po čase zjistíte, že v podstatě vy bydlíte u ní a nikoli naopak. Ve chvíli, kdy vám není dobře, neřešíte to, ale běda, když náš Mourek nebo Rexík celý den nejí, nebo se nám prostě jen nějak nezdá. Telefon

na zvířecího pana doktora je mezi nejdůležitějšími kontakty v mobilu. V tu chvíli tatínkové vstávají z křesla od fotbalu v televizi, maminky ruší návštěvy kamarádek, protože náš mazlíček je na prvním místě.

Mazlíček je prostě mazlíček, a je jedno, jestli je s rodokmenem nebo třeba voříšek z ulice či zatoulaná kočička.

Vážme si lidí, kteří se ujímají zvířátek z útulků či azylových center, zvířátek se zdravotním handicapem, věnují jim svoji péči, čas, lásku, třeba jen proto, aby zvířátko ve svém krátkém životě zažilo něco hezkého.

A jaká je naše odměna za péči o naše mazlíčky? Občas poškrábané ruce od hraní s kocourkem, čas od času rozkousané bačkory, protože náš pesek si myslí, že se mu málo věnujeme. Hlavní odměnou ale je, když si můžeme v krásných psích očích přečíst kouzelné: mám tě rád, je mi s vámi fajn, nebo když nás kočičák odmění spokojeným a slastným vrněním.

Rozhovor s Lesankou - poděbradskou kočkou lesní

V tomto čísle jsme se rozhodli udělat rozhovor s kočičí bojovnicí Lesankou. Po divokém životě v lesní oboře, kde si ošklivě zlomila přední nožku, se dostala do láskyplné péče paní Nedbalové. Ta vede v Poděbradech kočičí útulek. Nesnaží se jen za každou cenu kočky udat, ale dává jim péči, lásku a nabízí jim rozmanité možnosti života. Proto když se dozvěděla, že Lesance nožka půjde dát do původního stavu, neváhala a i přes nemalé finanční náklady Lesance operaci zařídila. A jaký je vlastně celý Lesančin příběh? A jak se má po operaci? To se dozvíte v tomto rozhovoru.

1. V jakém místě jsi byla nalezena?

Narodila jsem se a celý svůj dosavadní život jsem prožila v poděbradské Oboře. Bylo nás tam hodně, měli jsme pro sebe kus lesa a schovávačku v jakémsi sklípku. Potom většinu smečky někam odvezli a zůstalo nás tam asi šest. Měli jsme svoje lidi, kteří nás měli rádi a nosili nám každý den jídlo. Pak tam byli i lidé, kterým jsme vadili, a ti nám ubližovali.

2. Kdy jsi byla nalezena?

Nalezena? Možná se ptáte spíš, kdy jsem byla odchycena. 15. ledna jsem příkulhala na krmicí místo podívat se, jestli tam není něco na zub. No, kromě misky s jídlem tam bylo pár známých lidí, tak jsem k nim přihopkala a oni mě normálně šoupli do přepravky a odvezli k doktorovi. No a od té doby bydlím v normálním lidském pokoji a baštím maso a kapsičky.

3. Co se ti vůbec stalo?

To je tak trochu moje tajemství, nikdo o tom moc neví. Zkrátka mi někdo nebo něco přerazilo přední packu. Strašně to bolelo, nemohla jsem běhat, tak jsem se schovávala. To víte, lesní kočka musí být ostražitá a rychlá, jinak dlouho nepřežije. S přeraženou packou to bylo strašně těžké.

Známí lidé mě hledali, ale nemohla jsem se jim dlouho ukázat. Až když ta tlapka přestala tak pekelně bolet a já se naučila hopkat po třech.

4. Jak se ti bude tlapka léčit?

Příští týden mi vyndají stehy, pak budu muset být několik týdnů v boxu, abych packu nezatěžovala nebo aby mě nenapadlo někde skákat. Tsss, myslej si, že jsem hloupá kočka nebo co. No, co se dá dělat, budu se povalovat v boxu....

Foto: Ing. Dana Nedbalová

5. Jak se ti líbí v útulku a jak se o tebe starají?

To je útulek jo? Já myslela, že takhle vypadá domov...

6. Půjdeš k adopci?

Jestli mě bude někdo hodný chtít, tak k němu půjdu. Jenže lidi většinou chtějí nějaký exotický, dlouhosrstý nebo aspoň zrzavý miciny. Moury jsou prej moc obyčejný. Nechápu to, vždyť jsme nejvíc podobný kočkám divokým, takže jsme ty nejopravdovější kočky.

7. Jakého páníčka by sis přála?

Páníčka, který mi dovolí bydlet doma (už jsem se venku namrzla a namokla dost), který mě bude dobře krmit (na dobré jídlo si fakt potrpím) a hlavně, aby mě měl rád. Na celý život.

8. Vzkázala bys něco našim čtenářům?

No, to teda jo. Víte, že jste tam v Nymburce moc hodný? Nečekala jsem, že vás bude zajímat nějaká zraněná kočka. Tak fakt moc, moc děkuju. Vaše Lesanka

Rozhovor připravily Tereza Víšová a Eva Prchalová, 9. B

Max má rád rozinky

Od roku 2010 máme dva osmáky. Jmenují se Max a Pavlíček. Bydlí ve veliké kleci a rádi se točí v kolotoči. Krmíme je senem a granulemi. Nejraději ale mají rozinky. Často si s nimi hrajeme a koupeme je v písku.

Matěj Vrátný, 1. B

Blue je rybí kluk

Můj mazlíček je ryba. Je to kluk. Jmenuje se Blue, protože má modré

tělo. Je to ryba bojovnice. Jsou to takové malinkaté červené vločky a mezi těmi vločkami jsou i bílé malinkaté kuličky. Má čtvercové akvárium a v něm různé kamínky a umělou květinu. Jeho hračka je umělá květina, rád se v ní schovává a má ji i jako nějakou prolejšačku. Ráda ho pozorují.

Lucka Janečková, 5. B

Ferda se bojí dupání

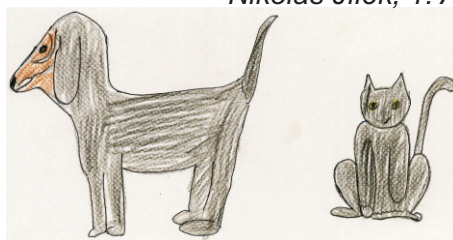
Můj mazlíček se jmenuje Ferda. Má šedou barvu. Je moc hodný. Bojí se, když někdo dupe. Jeho nejoblíbenější je mrkev a chleba. Často spí ve svém domečku. Je to křeček. Monika Kopřivová, 2. A

Roky a Bubu

Můj pesek se jmenuje Roky a kocour Bubu. Rádi si spolu hrajou. Také spolu papají a spinkají. Mám je oba moc rád.

Nikolas Jílek, 1. A

Sisinka

Můj mazlíček je morčátko, říkáme jí Sisinka. Je dvoubarevná černohnědá, má vykulená očička a veliké dráčky. Žije ve velké kleci v dřevěném domečku. Nejraději má okurku, mrkev, seno a zelené lístky. Má zvláštní pítko s kuličkou na konci a podle cvakání poznáme, že pije. Její aktivitou je běhání po kleci tím způsobem, že má

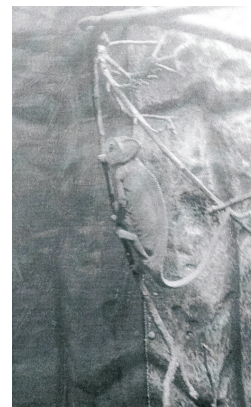
oblíbené terénky do kruhu a po střeše domečku, přitom kvíká radostí. Je hodná a roztomilá, ale někdy se z ní stává pěkná rošťanda. Je už také dvojnásobnou maminkou. Když jsem někdy sama doma, dělá mi milou společnost.

Barbora Dvořáková, 5. A

Chameleón Frančesko

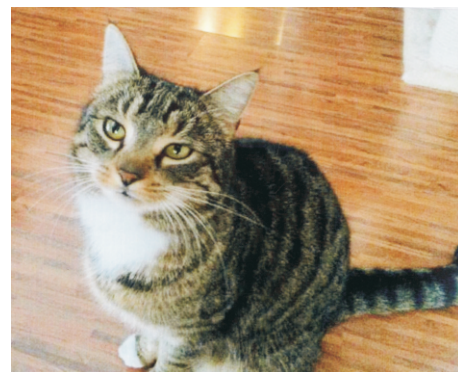
Toto je náš chameleon. Jmenuje se Frančesko. Má své velké terárium plné rostlin a větví. Krmíme ho živými cvrčky a červy. Vodu pije z rostlin, které musíme stále rosit. Musí mít také hodně světla a tepla. Podle nálady a denní doby mění barvy.

Matěj Vrátný, 1. B

Malina

Naše kočka se jmenuje Malina. Loví myši. Marek Novotný, 1. B

Flerinka

Mám Flerinku. Flerinka je lovecký pes. Kája Aghová, 1. B

Žofinka, Waldík a Bertík

Mám doma tři želvičky. Jmenují se Žofinka, Waldík a Bertík. Mám je moc rád. Jsou hodné a nejraději si pochutnají na jablíčku, jahodách nebo švestkách.

Matěj Uhlář, 1. A

Křeček Lojza

Můj domácí mazlíček se jmenuje Lojza a je to křeček. Koupil jsem ho s tátou ve Štítarech na tržnici, když to bylo ještě miminko. Má hnědobílou barvu a v létě už to bude skoro dvouletý stařeček. Krmím ho krmivem pro křečky, občas mu k tomu přidám sušené slunečnicové semínko, čerstvou mrkvičku, jablíčko a rád si pochutná i na banánu, čerstvé jahůdce nebo sýru. Pije čerstvou vodu. Každý týden mu čistíme klec. Přes den většinou spí, ale večer a v noci běhá po kleci a hledá si potravu. Mám ho moc rád a věřím, že ho budu mít ještě moc dlouho.

Lukáš Kos, 4. A

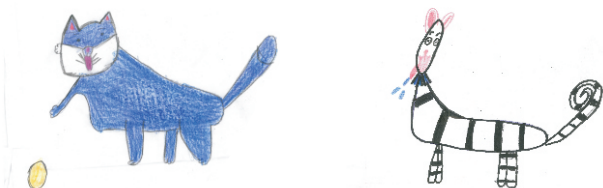
Bína je mazlivál

Naše morče se jmenuje Bína. Jí ráda seno a mrkev. Má malé bobky. Vždycky když nemám co dělat, tak se s ní mazlím.

Mojmír Šmakal, 2. A

Míca a Lízinka jsou mé babičky

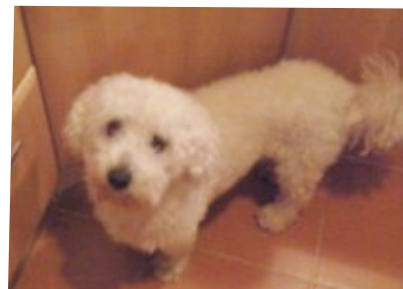
Moje babička má dvě kočky. Mícu a Lízinku. Je jim asi jeden rok. Ráda si s nimi hraju na zahradě.

Natálka Kalininová, 1. A

Albert Bjankonero

Můj pes se jmenuje Albert Bjankonero. Je to bišon. Na své plemeno je velice velký, protože občas vídám doopravdy malé bišonky, ale přesto je super. V okolí si moc kamarády nedělá. Vždy na nějakého psa buď štěká, vrčí, nebo se mu vyhýbá. Je hodně chytrý, ale jenom když jde o jídlo. Když se dá na stůl jídlo, vždy si k němu dokáže najít cestu. O svého psa se velice bojím. Když uteče, musím rychle vyběhnout a začít ho hledat, protože když slyším „Kde je Bert?“, tak se začnu bát.

Filip Němec, 5. A

Mlsný Maxtýl

Můj mazlíček se jmenuje Maxtýl. Je pěkně mlsný. Rád jí mrkev a tvrdý chléb. Zimní byt má teď u dědy. Na jaře zase budeme spolu hopkat na zahradě.

Milan Odvárko, 2. A

Teodor a Mourek

Teodor je morče. Vyhrála jsem ho na chovatelské výstavě v tombole. Od té doby už hodně vyrostl, protože rád jí.

Mourek už toho hodně zažil. Je mu totiž už šest let. Rád se vyhřívá na sluníčku. Už se těší na jaro.

Adélka Pilátová, 2. A

Papoušek Pepa

Pepa si hraje se zvonkem.

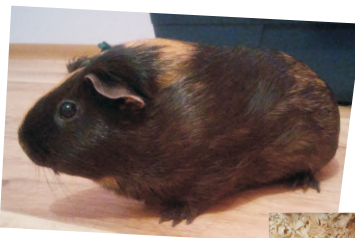
Kristýnka Čížková, 1. B

Antonie je Tonička

Můj mazlíček je morče. Jmenuje se Antonie a říkáme jí Tonička. Má ráda seno, granule, mrkev, okurku a piškoty. K pití jí dáváme obyčejnou vodu. Pouštíme ji na zem, aby se proběhla. Hodně ráda prolezá mezi židlemi. V kleci má boudu, misku, pítka. Spí v hoblinách. Večer si ji bereme do postele a přikrýváme ji peřinou. Tonička to má ráda. Bude jí jeden rok. Je černá s rezavými skvrnami. Toničce bylo asi šest týdnů. Když ji hladíme, tak brní, a když s něčím zašustíme, začne pískat. Každý den si ji chováme.

Karolína Aubrechtová, 5. B

Křeček džungarský

Můj mazlíček je křeček. Přesněji křeček džungarský. Jmenuje se Čiko a je to kluk. Má zajímavé barvy srsti. Na bříšku je bílý, na zádech hnědý a na hřbetě se mu táhne černý pruh až k ouškům. Klec má u mne v pokoji. Každý den mu měním žrádlo. A to zejména: smíšené

Labrador rád mrkev

Máme psa, jmenuje se Nero. Je to labradorský retrívr. Má černý kožich. Jí úplně cokoli, například: mrkev, jablko, meloun, pečivo apod. Rád si hraje. Když přijdu ze školy, hned na mě skáče, až málem spadnu, ale jinak je poslušný. V noci někdy štěká na ježka, někdy ho má zase v tlamě a běhá s ním.

Matěj Vajshajtl, 5. A

Náš pes se jmenuje Nero. Když si stoupne na zadní, je velký jako já. Moc rád si hraje s míčkem. Každé zvíře, co vidí, začne honit.

Nero má velkou černou hlavu, kterou mu zdobí černé uši, velké hnědé oči a středně velký čumák. Jeho srst je hebká. Má dlouhé nohy. Je to krásný pes a za nic na světě bych ho nevyměnila.

Žaneta Vajshajtllová, 2. C

Hvězdička

Můj mazlíček se jmenuje Hvězdička. Je to maličký zakrslý králíček. Mám ho teprve týden. Hvězdička je hnědá a moc chlupatá.

Anička Vlčková, 1. A

Tobeš je dědův

Nemám žádného živého mazlíčka. Kocour Tobeš je

domácí mazlíček dědy, kam jezdím na návštěvu. Když přijedu, přiběhne a dívá se na mě svýma hnědýma očima, které se lesknou jako korálky. Jeho kožíšek je hnědý, pruhovaný a krásně huňatý. Rád sedí na okně, pozoruje, co se kde děje a čeká, kdy dostane jídlo do misky. Občas se líně protáhne, jeho chůze je pomalá. V noci vyráží na lov. Tobeš má rád, když se spolu honíme po zahradě.

Honzík Mach, 3. A

Fanýskovi jsou čtyři

Můj domácí mazlíček je kocour, jmenuje se Fanýsek. Je mourovatý, jsou mu čtyři roky a váží čtyři kila. Velice rád jí kočičí kapsičky a granule. Rád se mazlí a v létě se rád vyhřívá na sluníčku. Někdy vyleze z okna a rozhlíží se po okolí. Rád si hraje s tetiným psem Titánkem – anglickým bulteriérem. Jsou na sebe zvyklí odmala. Je to mazlíček celé rodiny, máme ho všichni rádi.

Adéla Červenková, 5. A

První B na bruslích

Bruslím, bruslím na ledu, už to skoro dovedu,
pravou sem, levou tam, jééé - už padám.....
A když jsme dobruslili, hned jsme se vyfotili,
nespadli jsme, kdepak....

všechno jsme zvládli a nakonec se smáli.

Autor a foto: Mgr. Věra Havelková

Recitační soutěž

Ve středu 24. 2. proběhla na obou stupních naší školy recitační soutěž. Všichni recitátoři předvedli velmi dobré výkony. Jak je vidět na fotografii, někteří zvolili i slavnostní oblečení. S výsledky se můžete seznámit na webových stránkách školy.

Autor a foto: Eva Prchalová a Tereza Višová, 9. B

Sbírka pro Lesanku

Ve čtvrtek 11. 2. a v pátek 12. 2. proběhla na naší škole sbírka pro kočičí bojovnici Lesanku. Podařilo se vybrat 3 940,- Kč. Sbírkou zorganizovala skupina žáků 9. B v rámci projektu Já, občan. Peníze budou použity na částečnou úhradu operce Lesanky, která si ošklivě poranila levou přední nožičku. (Její fotografii najdete na str. 6.) Konečná cena vzrostla na 16 652,- Kč. Lesance přejeme, ať se jí nožka co nejrychleji zahojí, a všichni jí držíme palce!

Tereza Višová a Eva Prchalová, 9. B

Příběh malé Helgušky

Malá Helguška se narodila o letních prázdninách roku 2015. Má ještě tři další sourozence - Žofinku, Rezounka, Zrzundu.

Helguška byla z celého vrhu ta nejzvědavější a nejodvážnější. Jako první přiskočila malou zídku, která oddělovala koťátka od okolního nebezpečného světa.

Když jsem chodil okolo, často jsem potkával malou Helgušku a hrál si s ní. Občas jsem se pokoušel vylákat ostatní koťátka, aby přiskočila malou zídku.

O pár týdnů později jsem už potkával venku všechna čtyři koťátka. Helguška byla ale zase o krok napřed. Chodila už s maminkou na pole, kde se učila chytat myšky.

Dvířka zpátky do její zahrádky za zídou měla vždycky otevřená, ale přesto se jednou

rozhodla utéct a už se domů nikdy nevrátila. Od té doby už jsem ji nikdy neviděl.

Buď někdo malou Helgušku našel a vzal si ji domů, nebo žije někde na poli. A jednoho dne se možná vrátí jako dospělá kočka se svými koťátky, stejně jako to udělala kdysi její maminka Zrzečka.

Adam Rykl, 5. A

Madla si ráda hraje

Tohle je můj pejsek od babičky. Jmenuje se Madla. Má ráda hračky, gumový a .

Hrozně ráda kouše .

Má dva malé kamarády. Jmenují se Kiki a Chelsea, a ti hrozně rádi honí kočky a štěkají.

Veronika Doktorová, 1. A

Annie je ještě štěně

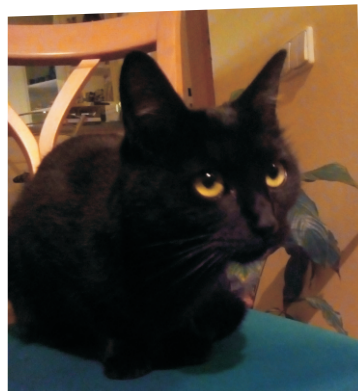
Můj mazlíček je pes, vlastně fena. Její rasa je „lhasa apso“. Jmenuje se Annie a je jí necelých pět měsíců. Její barva srsti je světle hnědá, pacinky má bílé jako ponožky a sem tam trochu černé na zádech. Krmíme ji různě, ale nejraději má granule. K pití dostává vodu. Hraje si s pískacím míčkem, provázkem a tenisákem. Strašně ráda má, když ji hladíme nebo když s ní chodíme na procházky anebo když běhá po zahradě. Je strašně moc hravá a má moc ráda společnost. Ráda nám vždy přinese tenisák, abychom jí ho hodili.

Tereza Vodičková, 5. B

Naši domácí mazlíčci

Doma máme dvě kočky a andulku Pepíčka. Moje kočička je zatím ještě koťátko. Je jí šest měsíců. Jmenuje se Micinka. Má mourovatou srst a zelené oči. Je velmi hravá, přítulná, ale docela škrábe.

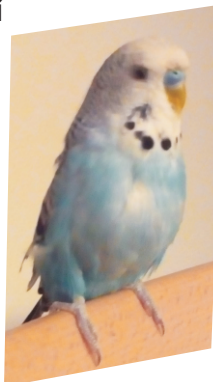

Druhá kočička je sestry. Jmenuje se Shamy a jsou jí tři roky. Má černou srst a žlutozelené oči. Je velmi přítulná, ráda se nechá hladit a velmi ráda spí. Je výborná v chytání m y š í ,

na jaře loví ptáčky a ulovila dokonce krta.

Poslední je andulka Pepíček. Má modrobílošedé peří. Jsou mu čtyři roky. V kleci si rád štěbetá a kouká do zrcátka. Taký rád strká hlavu do zvonečku a zvoní na něj.

Tereza Kaňková, 5. A

Harry je velký kocour

Náš kocour se jmenuje Harry. Je hodně velký. Má černou kulatou hlavu s bílými flíčky. Tělo má pružné. Náš kocour má čtyři rychlé nohy. Líbí se nám, jak nás stále loví. Máme ho moc rádi.

Adam Rosůlek, 2. C

Miki měl být Bela

Můj mazlíček se jmenuje Miki a je to kocourek. Když jsem ho prvně viděla, myslela jsem si, že je to kočička, tak jsem jí pojmenovala Bela. Nakonec veterinář zjistil, že je to kocourek. Miki si rád hraje s tkaničkami u bot. Skoro za každým běhá a miluje hlazení. Jí a pije všechno, co je pro kočku, až na mléko. Moc rád chytá motýly a jinou malou havěť. Nekouše! Nesyčí!

Lucie Hájková, 5. B

Můj kamarád Ben

Před rokem jsem dostala pejska, kterého jsem si moc přála a také si ho vybrala. Mám ho moc ráda, a proto bych vám ho chtěla popsat a něco o něm říct. Jmenuje se Ben. Je to jezevčík zkrížený s retrívrem. Je malý a má světle hnědou srst. Jeho oči jsou krásné a hnědé. Má velmi ostré zoubky a rád všechno rozkouše. Je mu jeden rok. Velmi rád si hraje, nosí míčky, běhá po zahradě a k o u š e b o t y . Nejšťastnější je, když je celá rodina doma a má tak svou smečku pohromadě. To pak umí vykouzlit i úsměv ve tváři. Jsem ráda, že ho mám. Je to můj veliký kamarád.

Lucka Dvořáková, 5. A

Cesta za pokladem

Společná akce ŠD ze dne 3. 11. 2015 se zaměřila na plnění úkolů v okolí školy - orientaci v terénu, sledování přírody, určování dopravních značek. U Lidušky jsme určovali druhy vodního ptactva a dalších obyvatel této lokality. Na závěr děti našly na zahradě ŠD poklad plný cukrovinek, o který se podělily.

Perníčky 2015

Ve školní jídelně se 25. 11. 2015 sešli prvňáčci, aby se svými vychovatelkami připravili perníčky. Potom perníčky zdobily starší děti, aby na vánočním jarmarku už ozdobené a zabalené lákaly oči návštěvníků.

Andělské zvonění

Tak se jmenovala besídka pro celou ŠD, která proběhla dne 3. 12. 2015. Ve třídě paní učitelky Bartošové se sloučila oddělení paní učitelky Adamcové a Šiftové. Ve třídě paní učitelky Brynychové zase oddělení paní učitelky Martincové a Zichové. Program v těchto odděleních probíhal v čertovské a andělské atmosféře. Příště s radostí uvítáme mezi maskami i Mikuláše. Po vyhodnocení celé akce děti dostaly sladké odměny. Na akci jsme uvítali rodiče i prarodiče.

Zimní sportovní trojboj ŠD

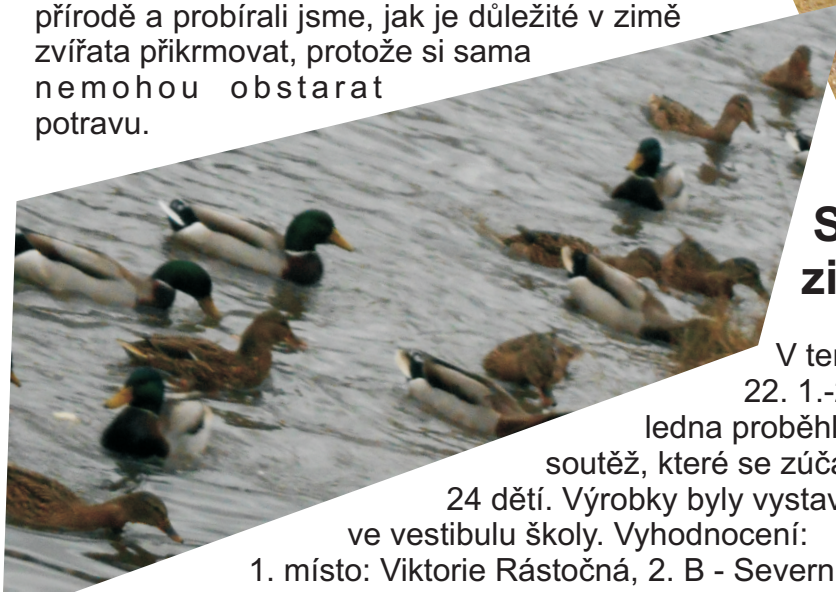
Díky změně počasí a sněhové nadílce se mohl sportovní trojboj uskutečnit v termínu 6.-8. 1. 2016. V každém oddělení vyhodnotily paní vychovatelky vítěze jednotlivých disciplín:

- 1) stavění sněhuláků
 - 2) hod kuličkou na cíl
 - 3) běh ve sněhu
- Nejzdatnější děti obdržely lízátka.

Přírodovědná vycházka

Přírodovědná vycházka k Lidušce spojená s krmením kachen a nutrií proběhla 12.1. Této akce se zúčastnily všechny děti z družiny. Díky rodičům byly vybavené krmením (nakrájeným pečivem). Dostatek krmiva přilákal hejno kachen a rodinku nutrií. Cestou jsme sledovali změny v přírodě a probírali jsme, jak je důležité v zimě zvířata přikrmovat, protože si sama nemohou obstarat potravu.

Masopustní karneval

Ve školní tělocvičně se ve středu 24. 2. konal karneval masek, celodružinová akce. Za účasti rodičů a prarodičů probíhaly různé soutěže a vyhodnocení masek. Soutěžící obdrželi cukrovinky a ceny. Na chodbě bylo zajištěno občerstvení s perníkem od kuchařek ze školní jídelny. Na závěr děti vytvořily hada a tancem se rozloučily s odpolednem plným soutěží, her a zábavy.

Soutěž ŠD o nejkrásnější zimní výrobek

V termínu
22. 1.-28.

ledna proběhla
soutěž, které se zúčastnilo
24 dětí. Výrobky byly vystaveny
ve vestibulu školy. Vyhodnocení:

1. místo: Viktorie Rástočná, 2. B - Severní pól
1. místo: Amálie Křížková, 1. C - Oblékáme holčičku
2. místo: Veronika Doktorová, 1. A - Zvonek
3. místo: skupinová práce - Nicol Landyšová, Adéla Skořepová, Anna Pechová, 2. B - Zimní les

Vyhodnocení obdrželi ceny a lízátko, všichni účastníci lízátko. Chválíme prvňáčky za to, že do soutěže dodali 12 výrobků, což je celá polovina. Všem zúčastněným děkujeme.

Pexesiáda

Ve školní družině proběhla od 8. 2. do 12. 2. Pexesiáda. Ve finále se z 1. tříd umístila na 1. místě Petra Klazarová z 1. A, vítězem druhých tříd se stal Marek Sojka z 2. B, mezi třetíky zvítězil Oto Šubr z 3. A.

Podklady pro dvoustránku ŠD dodala Jitka Martincová, vychovatelka ŠD

Andělka má ráda zimu

Můj domácí mazlíček je bernský salašnický pes. Je to fena. Její jméno je Angel, ale my jí říkáme Andělka. Jsou jí tři roky a má velkou hustou srst, která je černá, hnědá a také bílá. Má šest sourozenců. Jsou to Albert, Aura, Archibald, Aboni, Ambra a poslední Annabell. Její rodiče jsou Abby-Gail a Caro. Rád jí dávám ráno granule a někdy i večer. Vždy, když odněkud přijdu, skáče radostí. Někdy s ní chodím na pole k bunkru. Když se někde střelí, tak se bojí. Někdy po ní uklízím bobky. Je ráda venku. Má také svou boudu a má moc ráda zimu. Bydlí v domě, což je pro ni velmi vhodné, protože má zahradu. Je to jeden ze psů v ulici, kterého všichni hladí. Někdy se mi po ní stýská.

Tedy Končický, 3. A

Ferda rád okurky

Náš domácí mazlíček je morče a jmenuje se Ferda. Má rád okurky a salát. Nejvíce má rád lezení na balkónek a domeček. Je bílý a má hnědý zadeček a světle hnědé nožky. Postýlku má ze slámy a hoblin. Hodně si s námi povídá hvízdáním. Někdy si běhá po kleci a přitom skáče. Mám Ferdu opravdu rád.

Jan Klicpera, 1. A

O Morčika se nejprve staral tatínek

Moje zvířátko je morče. Říkám mu Morčik. Mám ho od svých dvou let. Je hnědý a má rozkošný černý čumáček. Dala mi ho moje teta. Morčik je starý šest let, tak je to vlastně takový dědeček. Starším morčákům jako je Morčik často olýsávají chlupy a hodně rostou dráčky. Starám se o něj s pomocí maminky, tatínka a babičky. Morčik nejradši jí hlávkové zelí nebo salát, v létě mu na zahradě sbíráme listy od pampelišek. Normálně mu každý den sypeme do misky granule s ovocem a zeleninou. Ak pití mu dáváme vodu z vodovodu.

Jednou za rok při začátku vánočních svátků jdu s babičkou do zverimexu a tam mu koupím ovocnou nebo zeleninovou tyčinku, aby si na Vánoce pořádně pochutnal. Ještě před tím, než jsem si odvezla Morčika domů, byl zavřený v Cizkrajově v králíkárně u mojí babičky a dědečka s dalšími dvěma morčaty, která mu po pár dnech nakousla ucho. A takto začal život mého Morčika. Když jsme si ho vezli domů, byla jsem ještě malá, a tak se o něj staral hodně tatínek, ale teď už jsem větší, a tak se o něj z velké části starám sama.

Anička Andrejsová, 3. A

Matýsek se mnou jezdí na prázdniny

Můj domácí mazlíček je morče. Jmenuje se Matýsek. Dostala jsem ho za vysvědčení ve čtvrté třídě. Jeho srst má tři barvy – bílou, hnědou a černou. V kleci má domeček, napáječku, krmelec na seno a misku na obilí. V létě byl se mnou o prázdninách u babičky. Dávala mu kukuřici, která mu moc chutnala, až se mi téměř nevešel do domečku. Každé ráno mě vítá pískáním. Dávám mu za to mrkvičku. Matýska mám moc ráda.

Nikol Dudková, 5. A

Žeryk je cestovatel

Máme pejska Žeryka, je mu čtrnáct let. Má černou barvu a bílou náprsenku. Jeho rasa je yorkšír a šicu. Rád chodí na procházky. Jednou na Silvestra nám utekl na nádraží, klepal se před pokladnou, pak se k někomu přidal, nastoupil do vlaku a odjel do Prahy. Stal se z něj známý cestovatel. Ten den byl bez obojku. Lidé dali Žeryka do útulku. Našli jsme ho za tři dny.

Eliška Šturmová, 3. B

Králíček Bouře

K Vánocům jsme dostali králíčka. Pojmenovali jsme ji Bouře. Je celá černá, roztomilá a mazlivá. Má velkou klec plnou jídla a hoblin. Máme ji moc rádi. Každý den jí dáváme jídlo i pití. Zvykla si u nás velice rychle. Budou jí tři měsíce.

Pavel Skořepa, 5. A

Mourinka je hravá a zvědavá

Můj domácí mazlíček se jmenuje Mourinka a je to kočička. Má čtyři a půl roku. Její zbarvení je mourovaté. Bydlí s námi v Kamenném Zboží. Naše kočička je spíše hravá a zvědavá. Její maminka se jmenuje Čikita.

Náňa Polívková, 5. A

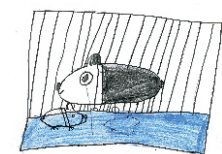
Mikeše mám ráda

Můj kocourek se jmenuje Mikeš. Je středně velký. Má špičaté uši, zelené oči a dlouhé fousky. Je celý šedý a tělo má samý puntík. Měkce našlapuje na svých polštářcích a občas vytáhne i dráčky. Je hezký a mám ho moc ráda.

Tereza Havelková, 2. C

Morčátko Kristýnka

Můj domácí mazlíček je morčátko. Jmenuje se Kristýnka. Je velká asi 20 cm. Má malou černou hlavičku, růžový čumáček a malá ouška. Tělo je celé černé s bílým proužkem. Má čtyři nohy a na nich dráčky. Kristýnka bydlí v kleci u nás doma. Je roztomilá a mám ji moc ráda.

Sofie Placharova, 2. C

Rykyňka je docela malinká

Můj pesek se jmenuje Rykyňka, je docela malinká, její bílý chlupatý kožíšek se skvrnkou na zádech je heboučkový. Rykyňka má krátké nožičky, ale přesto mě vždycky předbíhá. Za nic na světě bych ji nevyměnila.

Natálka Hořejšová, 2. C

Betta bojovnice

Můj mazlíček měří 4,5 cm. Má dlouhé závoje s krásnými barvami. Jmenuje se Fanda. Má malé akvárium, v něm na zadní stěně zrcadlo, ve kterém se prohlíží a bojuje sama se sebou. Na dně akvária je červený písek a v něm rostlina (umělá) na kameni. Když dám do vody prst, nechá se pohladit. Jí jako když loví mušky z hladiny. Krmím ho vločkami pro betty bojovnice. Nepotřebuje provzdušňovat vodu. Je to ryba.

Petr Prášek, 5. A

Bennyho často chovám

Můj kocour se jmenuje Benny. Je středně velký. Má žluté oči a růžový čumáček. Jeho srst je černobílá. Bennyho končetiny jsou bílé. Je moc hezký. Mám ho moc rád a často si ho chovám.

Vojtěch Havlina, 2. C

Nejlepší pes na světě

Mám doma psa, jmenuje se Cony. Je středně velký s hezkou hlavou, kterou zdobí malé uši, velká kukadla a malý čumáček. Má velké tělo a čtyři nohy s bílými polštářky a dráčky. Je moc hezký a hodný – prostě nejlepší pes na světě!

Natálka Nováková, 2. C

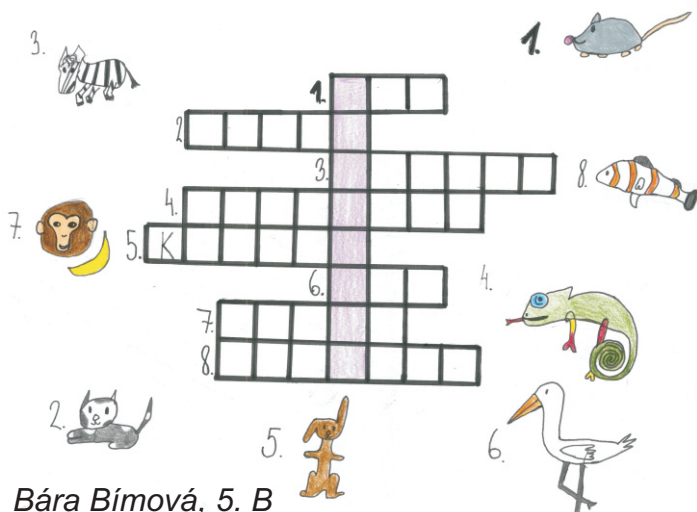
Míša běhá jako o závod

U babičky v Mělníku mám psa Míšu. Je to můj velký kamarád a je mu deset let. Jeho srst je hnědočerná, má hnědé oči a vysoký je asi půl metru. Vždy když přijedu, tak mu jdu házet míček a on za ním běhá jako o závod. Rád se mazlí, ale někdy i zazlobí. Dědečkovi na zahrádce podhrabává mrkev, rozplétá plot a občas honí slepice. Míša je dobrý hlídač, štěká na každého, kdo jde okolo domu. Už se těším, až za ním pojedu, protože se mi po něm stýská.

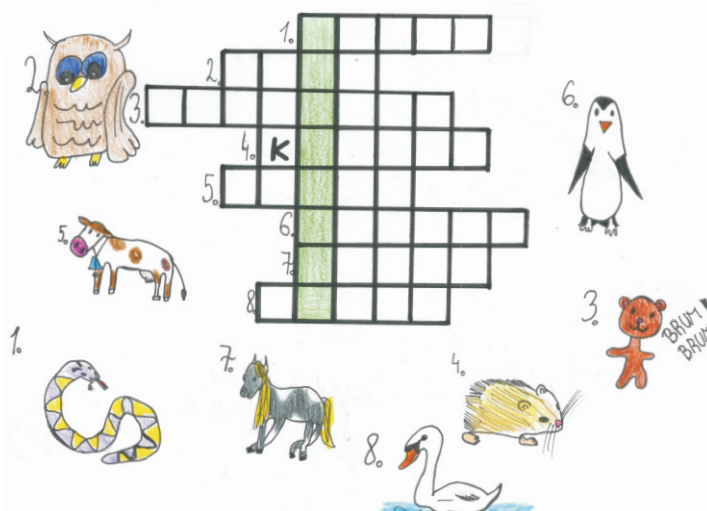
Tereza Šmídová, 3. A

OBRÁZKOVÉ KŘÍŽOVKY

Bára Bímová, 5. B

Bára Bímová, 5. B

VTIPY O MAZLÍČCÍCH

V divadle na rameni diváka sedí kocour. Souseda to zaujme: To je obdivuhodné, jak ten váš kocour vydrží bez hnutí sedět a nezlobit.“

„Nic divného,“ opáčí divák, on totiž Mourek četl knížku a je celý napjatý, jak ji zpracoval tento dramaturg.“

Jednou přijde paní na návštěvu
ke své kamarádce a jak tak

popíjejí kafe, přijde do obývacího
černá kočka a říká: „Neviděly jste
tady někde dnešní noviny?“

Paní zmateně kouká, ale její kamarádka ji uklidňuje: „Nenech se zmást, ona si akorát prohlíží obrázky.“

Uprostřed noci: Přestaň
chroupat ty oříšky, nemůžu
spát!“

„Ale já žádné oříšky nechroupu.“
Panebože, tak to nám utekl
křeček!“

Zlobí se čistotný křečík nad svou novou prolézačkou: „Zase holá rulička – kdy už mi konečně dají toaleták?“

Škola zjišťovala zájem starších dětí o poznávací zájezd do Velké Británie. Na první navržený termín (hned po Velikonocích) se nesešlo dost zájemců. Bude lákavější květnový termín? Cena i program stejné (asi 7000,- Kč na pět dní). Mgr. Jitka Pencová

Fanda má rád malé děti

Máme doma psa. Určitě každý z nás má doma zvířátko, o které se musí řádně starat. Já mám doma pejska. Dostala jsem ho před dvěma lety. Dali jsme mu jméno Fanda. Je to černý krátkosrstý jezevčík. Je hodný, má rád malé děti a je pro každou legraci. Obvykle mu dáváme 3x denně jeho granule, ale někdy také pšeničné vločky. Nemá rád psí konzervy. Ale je rád, když mu dáme nějaký ten pamlsek nebo něco od oběda. Často si také hrajeme. Je s ním zábava a všichni ho máme moc rádi.

Natálie Kurfürstová, 5. B

Natálie Kurfürstová, 5. B

Micinka se ke mně lísá

Moje kočička se jmenuje Micinka. Je jí sedm měsíců. Je malá a roztomilá. Barvu srsti má světle hnědou, černou a rezavou. Je chlupatá. Má hnědá očička. Teď v zimě si lehne ke kamnům a odpočívá. Mám ji ráda, protože je na mě i na brášku hodná. Nejvíce jí chutná mléko, kočičí granulky a salám. Když babička vaří, tak se jí motá pod nohama. Ráda si s ní hraji. Když sedí, vezmu si ji na ruku, líská se ke mně. Máme ji rádi.

Adélka Drahokoupilová, 4. A

Adélka Drahokoupilová, 4. A

Děkujeme všem majitelům domácích mazlíčků, kteří nám dodali příspěvky o svých miláčcích. Pokud se v tomto čísle ten váš neobjevil, dodejte nám fotografii nebo obrázek a my ho otiskneme příště.

Přejeme všem čtenářům krásné jarní prázdniny a pohodové prožití prázdnin velikonočních, které jsou před námi v měsíci březnu. **Redakční rada**